

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ПРЕДСТАВНИЦТВО НАТО В УКРАЇНІ
ВГО «АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ»
КОНСУЛЬТАТИВНА МІСІЯ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УКРАЇНІ

**МІЖНАРОДНА ТА НАЦІОНАЛЬНА
БЕЗПЕКА: ТЕОРЕТИЧНІ І ПРИКЛАДНІ
АСПЕКТИ**

*Матеріали ІХ Міжнародної
науково-практичної конференції
(м. Дніпро, 21 березня 2025 року)*

**У двох частинах
ЧАСТИНА І**

**INTERNATIONAL AND NATIONAL
SECURITY: THEORETICAL AND APPLIED
ASPECTS**

*Theses of the IX International
scientific-practical conference
(Dnipro, March 21, 2025)*

**In two parts
PART I**

Дніпро
2025

УДК 34+35
М 58

*Рекомендовано до друку та до поширення
мережею Інтернет Науково-методичною радою
Дніпровського державного університету
внутрішніх справ (протокол № 7 від 19 березня 2025 р.)*

**М 58 Міжнародна та національна безпека: теоретичні і
прикладні аспекти : матеріали ІХ Міжнар.
наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 21 бер. 2025 р.) ; у 2-х ч.
Дніпро : Дніпров. держ. ун-т внутр. справ, 2025. Ч. І.
724 с.**

ISBN 978-617-560-056-6

Збірник містить матеріали однойменної дев'ятої міжнародної науково-практичної конференції. У заході взяли участь науковці, викладачі та здобувачі закладів вищої освіти та наукових установ, а також фахівці-практики різноманітних державних установ та неурядових організацій. Тематика публікацій охоплює актуальні теоретико-прикладні проблеми міжнародної та національної безпеки.

Матеріали конференції можуть бути використані в науково-дослідній роботі та освітньому процесі закладів вищої освіти, а також у законотворчості та правозастосовній діяльності.

The collection contains theses of the eponymous ninth international scientific-practical conference. The event was attended by scholars, lecturers and post-graduates of higher schools and scientific institutions, and also practitioners of various public institutions and NGOs. The topics of publications cover urgent theoretical and applied problems of international and national security.

The conference theses can be used in research work and educational process of universities, as well as in law-making and law-enforcement activities.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

д.ю.н., проф. **О. А. Моргунов** (голова); д.ю.н., проф. **О. С. Юнін** (заст. гол.); д.ю.н., с.н.с. **В. С. Березняк**; д.ю.н., проф. **В. О. Боняк**; д.ю.н., проф. **В. В. Дараган**; д.ю.н., проф. **А. О. Собакарь**; д.ю.н., проф. **В. В. Шаблистий**; к.і.н., доц. **Д. В. Прошин**; к.ю.н., доц. **А. В. Самотуга**; к.і.н. **С. М. Цигульський**.

*Факти, судження й висновки, викладені авторами публікацій,
не завжди підтверджуються та поділяються редакційною колегією.*

ISBN 978-617-560-056-6

© ДДУВС, 2025
© Автори, 2025

З М І С Т

ПРАВОТВОРЧІСТЬ І ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ В УМОВАХ АКТУАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ І ЗАГРОЗ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ

Моргунов О. А.

Соціалізація військових ветеранів у форматі ветеранських хабів
як чинник зміцнення національної безпеки 26

Малюк В. В.

Фактори, що впливають на оперативно значущу поведінку
учасників транснаціональних організованих злочинних об'єднань,
що загрожують державній безпеці України 28

Іонушас С. К.

До дискусії про встановлення кримінальної відповідальності
за провадження господарської або іншої діяльності на територіях,
які віднесені до категорії небезпечних або потенційно небезпечних 29

Вигівський І. М.

Національна поліція України у забезпеченні безпеки
в умовах збройного конфлікту 31

Сербин Р. А.

Участь інститутів громадянського суспільства у забезпеченні
публічної безпеки в умовах правового режиму воєнного стану 33

Сокуренко В. В.

Сучасний стан реалізації окремих правоохоронних проєктів МВС
у контексті покращення стану безпекового середовища держави 35

Швець Д. В.

Ефективність протидії корупції у структурі органів державної влади
як інструмент забезпечення національної безпеки 38

Дніпров О. С.

Особливості підготовки юридичних кадрів на сучасному етапі 40

Ганжа О. О.

Окремі питання кримінально-правової протидії корупції
в секторі безпеки і оборони під час воєнного стану 42

Кисько А. І.

Особливості адміністративно-правових відносин
щодо формування та реалізації державної політики
у сфері підтримання публічної безпеки і порядку 44

Журавльов Д. В.

Про службу у Збройних Силах України колишніх засуджених 46

Тарасенко О. С.

До дискусії про концептуальні засади
кримінально-правового забезпечення
правоохоронної діяльності держави в особливий період 47

Юнін О. С., Бобрішова Л. В.

Інформаційна безпека як складова
забезпечення національної безпеки України 49

Тарасенко О. С. Шляхи розв'язання системних проблем у сфері забезпечення інформаційної безпеки держави як складової національної безпеки України	51
Червяков О. І. Проблемні аспекти системи підготовки кадрів для сил сектору безпеки і оборони як складової національної безпеки України	54
Клімова С. М. Деякі питання правового забезпечення національної безпеки в Україні	55
Кобко Є. В. Правозахисна функція поліції на деокупованих територіях: виклики та рішення	57
Катеринчук К. В. Проблемні питання в діяльності координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими щодо зниклих безвісти за особливих обставин	59
Миронюк Р. В. Критерії оцінки ефективності діяльності Національної поліції в умовах воєнного стану	62
Наливайко Л. Р. Правова держава в умовах війни: виклики та перспективи забезпечення верховенства права	64
Новицький Г. В. Щодо об'єктів національної безпеки України	67
Собакарь А. О. Значення фінансового моніторингу у забезпеченні національної безпеки держави	70
Шаблистий В. В., Шаповалова О. І. Міжнародно-правовий вимір проблеми кримінально-правової кваліфікації дій неповнолітніх осіб, що були залучені до участі у воєнному конфлікті	73
Балабан С. М. Діяльність міжрегіональних територіальних органів у складі кримінальної поліції з протидії організованій злочинності	75
Богуславський В. В. Сучасні підходи до управління національною безпекою в умовах глобальних загроз	76
Готін О. М. Запобіжні заходи у системі протидії корупції як необхідна складова забезпечення національної безпеки та оборони України в умовах воєнного стану	78
Грохольський В. П. До питання реформування вищої юридичної освіти	79
Кальчук О. М. Зарубіжний досвід та перспективи створення спеціалізованої військової прокуратури в Україні	81

Полуніна Л. В., Пермяков Д. С. Роль воєнної безпеки як складової національної безпеки країни	83
Полякова С. В., Хамініч С. Ю. Судова експертиза як інструмент забезпечення національної безпеки	85
Романов М. Ю. Цифровізація правоохоронної діяльності: до питання поняття та сутності	87
Ярош В. В. Національна безпека України: законодавче врегулювання, сучасні реалії та тенденції	88
Тимошко П. В. Проблеми проведення спеціального слідчого експерименту у процесі досудового розслідування корупційних злочинів та шляхи їх вирішення	91
Рудавін А. Є. Корисливі злочини, що вчинюються військовими службовими особами, як корупційна складова загроз національної безпеки та оборони України в умовах воєнного стану	93
Мартинюк О. В., Гуденець Д. О. Міжнародна та національна безпека: міждисциплінарний вимір сучасних викликів	95
Турчанікова Г. О. Деякі проблеми забезпечення національної безпеки та оборони України в умовах воєнного стану	96
Базаров Д. С. Роль правоохоронних органів у забезпеченні національної безпеки	99
Калашник А. С. Інноваційні підходи до моніторингу загроз національній безпеці України в умовах сучасних викликів	100
Кінаш Я. А. Взаємодія прокуратури та правоохоронних органів у контексті міжнародної та національної безпеки	102
Кучерявий П. Й. Правові основи та напрямки взаємодії органів прокуратури, Національної поліції та Державної прикордонної служби	104
Сірко А. Г. Нормативно-правове регулювання діяльності поліції під час дії воєнного стану	106
 ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ, ІСТОРИКО-ПРАВОВІ, КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ, АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ТА ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ (58)	
Боняк В. О. Конституційна засада верховенства права у контексті забезпечення національної безпеки України	109
Висоцький О. Ю. Питання міжнародної та національної безпеки в публічній дипломатії Президента України під час повномасштабної російсько-української війни	111

Дмитренко Е. С., Дмитренко Ю. П. Проблеми фінансово-правового захисту військовослужбовців в умовах воєнного стану в Україні	114
Кобзар О. Ф. Теоретико-правовий аналіз сутності та ознак правопорядку	118
Корнієвський С. В. Формування державної політики в умовах глобальних трансформаційних змін	120
Курінний Є. В. Нова парадигма військової юстиції України і забезпечення правосуб'єктності військовослужбовців в умовах воєнного стану	123
Максакова Р. М. Сталий розвиток України в системі забезпечення національної безпеки	126
Медяник В. А. Адміністративно-правові засади реалізації соціальної політики в Україні	127
Мельник Р. С. Становлення українського поліцейського права у межах окремих історичних періодів	129
М'ячин В. Г., Шаповалова Ю. М. Конституційно-правові механізми забезпечення державного суверенітету України в умовах воєнного стану	132
Руденко Ю. Ю. Реінтеграція українського суспільства як національний інтерес у контексті забезпечення національної безпеки	134
Баско А. В. Особливості адміністративно-правового регулювання забезпечення збереження органами місцевого самоврядування культурної спадщини України в умовах війни	135
Голик Ю. Ю. Компетенція органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану: виклики, обмеження та перспективи	137
Ісаєва Н. С. On the issue of ensuring the social rights of internally displaced persons under martial law in Ukraine	139
Капітан О. І. Обмеження прав і свобод людини у період дії воєнного стану	141
Кулініч О. О. Конституційне право на мирні зібрання під час воєнного стану: баланс між свободою та національною безпекою	144
Левін О. Л. Російсько-українська війна: історичний екскурс	147
Михайленко Р. В. Сучасні особливості правотворчості в Україні	148

Пищида В. М.

Види публічного майна та його адміністративно-правовий захист в умовах воєнного стану 149

Ровинська К. І.

Концепція управлінської безпеки в контексті національної безпеки 152

Сагайдак Ю. В.

Евакуація цивільного населення із районів бойових дій як обов'язок держави в контексті захисту права на життя та здоров'я людини та громадянина 153

Самбор М. А.

Право як об'єкт впливу в особливих правових умовах 156

Сердюк І. А.

Конституційна засада законності в контексті забезпечення національної безпеки України 158

Чепік-Трегубенко О. С.

До питання правової безпеки в сучасній Україні 161

Войтюк М. П.

Функції держави у співвідношенні категорії функцій державного органу 163

Жеглінська Т. О.

Стан національної системи охорони здоров'я та невідкладні заходи щодо забезпечення громадян України медичною допомогою в умовах сучасних викликів 165

Лавренко Д. О.

Конституційно-правове регулювання національної безпеки України 166

Лебедєва Ю. В.

Баланс між правом на репродуктивний вибір і державним контролем 168

Олійник Ю. В.

Надання ветеранам та учасникам бойових дій права на безоплатну правову допомогу 169

Чалик В. Р.

Механізм забезпечення та реалізації прав та свобод людини і громадянина в умовах воєнного стану 171

Alakbarov T. T.

Defensive state strategies in political legitimacy crisis 173

Балтакса І. В.

Правові механізми забезпечення прав дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів: міжнародний та національний вимір 175

Бизов С. С.

Державна політика формування національно-патріотичної свідомості як складова забезпечення національної безпеки 177

Волох Д. О.

Адміністративно-правовий статус Ради національної безпеки і оборони України 178

Гетьман К. С.

Технології формування політичного консенсусу та їх вплив на національну безпеку 180

Кордиш Д. Є. Поняття та сутність безпеки	182
Мадалиць В. В. Соціальна функція української держави в умовах воєнного стану: правові засади та механізми реалізації	184
Паталаха І. О. Білль про права 1791 року як вияв відданості американського народу англосаксонській правовій традиції у сфері здійснення правосуддя	186
Сидоров М. С. Технології політичної комунікації та їхня роль у забезпеченні національної безпеки	188
Шевченко О. С. Взаємодія держави і суспільства у сфері забезпечення національної безпеки в умовах сучасних викликів	190
Бандурін В. В. Адміністративна відповідальність за порушення законодавства у сфері національної безпеки	192
Головко А. В. Забезпечення державної політики України у сфері громадської безпеки та цивільного захисту: сучасність та перспективи	194
Губа Н. О. Сучасні виклики національній безпеці в умовах правового режиму воєнного стану	196
Ігнатченко Є. С. Правове регулювання національної безпеки України під час дії режиму воєнного стану	197
Калинчук А. В. Правові проблеми формування і реалізації внутрішньої та зовнішньої політики держави	199
Колобов В. О. конституційне право як основа правового забезпечення національної безпеки: теоретичні проблеми	202
Красюк Р. П., Кузь Ю. М. Керівництво та організація системи національної безпеки	205
Сердюк Є. В. Особливості обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні в інтересах національної безпеки	207
Самофалова А. І. Особливості забезпечення прав людини у діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану	209
Семенець К. В. Право на життя в умовах війни	211
Сердюк Є. В. Новітні виклики та проблеми захисту прав і свобод людини в умовах сучасних загроз	213

Сидоренко М. Д. Критична недоукомплектованість суддівського корпусу як виклик національній безпеці в умовах воєнного стану	214
Супронюк В. В. Неправосудні рішення як загроза національній безпеці України	216
Тяжкун В. В. Надання безоплатної правничої допомоги внутрішньо переміщеним особам	218
Хижняк І. О. Правові аспекти забезпечення національної безпеки в Україні	220
Чирва В. Е. Legal issues of formulation and implementation of domestic and foreign policy of the state	222
Щур Р. І. Теоретичні, загальноправові та конституційно-правові аспекти забезпечення міжнародної та національної безпеки	223
Юрченко А. О. Забезпечення прав внутрішньо переміщених осіб: виклики та шляхи розв'язання	225
МІЖНАРОДНА БЕЗПЕКА В АКСІОЛОГІЧНОМУ ТА НОРМАТИВНО-ІНСТИТУЦІЙНОМУ ВИМІРАХ	
Žalimas D. What would a Trump-Putin conspiracy look like under international law?	227
Березняк В. С., Рукіна Д. О. Міжнародно-правові стандарти захисту критичної інфраструктури та їх імплементація у кримінальне право України	230
Біла В. Р., Бондарчук В. В. AMLA: новий орган ЄС з протидії фінансуванню тероризму та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом	232
Горбалінський В. В. Адміністративно-правові аспекти забезпечення права на доступ до правосуддя в контексті міжнародних стандартів	234
Дімітров І., Хамініч С. Ю. Міжнародне співробітництво в освіті як чинник зміцнення національної безпеки	236
Македон В. В. Стратегії модернізації міжнародного миробудування у контексті безпекових загроз	237
Резворович К. Р. Міжнародні стандарти з публічної безпеки та їх вплив на реалізацію захисту прав дітей в умовах воєнного стану в Україні	240
Чехович Т. В. Захист культурних цінностей під час збройних конфліктів	242

Акімов М. О. Деякі аспекти взаємодії України з Європолем у сучасних умовах	244
Давиденко В. Л. Міжнародна відповідальність агресора	247
Єремєєва І. А. Функціональні характеристики міжнародних економічних санкцій у сучасних геополітичних умовах	248
Ковальчук О. І., Саміло А. В. Уніфікація безпекових логістичних процесів у рамках приєднання України до механізму цивільного захисту ЄС	251
Мамедова Е. А., Войтушенко І. О. Вплив міжнародних організацій на мирне врегулювання конфліктів: аналіз сучасних підходів з огляду на військові дії в Україні	253
Маруховський О. О. Зміни зовнішньополітичної стратегії національної безпеки Грузії в умовах «відкату» від демократії до авторитаризму	255
Пашков В. О. Євроатлантична інтеграція України: до першоджерел ухвалення стратегічного рішення	257
Перегятко Л. А. Економічні санкції як інструмент міжнародної безпеки та їх вплив на Україну	259
Самотуга А. В. Інституційна протидія російським інформаційним кампаніям у ЄС і питання дієвості санкцій	260
Сліпенюк В. В. Міжнародна підтримка як фактор забезпечення національної безпеки України	264
Фролов М. М. Застосування норм міжнародного гуманітарного права для реалізації державної політики національної безпеки України	265
Чередниченко О. Ю. Стамбульська конвенція як джерело заходів, спрямованих на захист осіб постраждалих від гендерно зумовленого насильства в Україні	268
Галенко Ю. The role of the OSCE in security and stability in Europe	270
Гула В. В., Бачинська Д. О. Політична та військова підтримка прикордонників з боку НАТО	271
Чернобук В. В. Роль НАТО у врегулюванні військових конфліктів	273
Владикін Д. В. Використання міжнародних санкцій як правового інструменту мирного врегулювання конфліктів	275

Ворона О. В. Сучасні виклики глобальній безпеці	276
Гіда О. С. Міжнародна безпека – фактор формування національної безпеки України: Роль міжнародних організацій і міжнародних об'єднань у розбудові миру та мирному врегулюванню військових конфліктів	278
Гуденець Д. О. Порівняльний аналіз національних та міжнародних стандартів безпеки	280
Доценко М. І. Механізми взаємодії та розподіл компетенцій компонентами міжнародного руху відповідно до Севільської угоди 2.0	281
Дунайний Д. В. Тероризм як глобальна загроза національній безпеці	283
Зацарний А. І. Вплив ратифікації Стамбульської конвенції на ефективність розслідування кримінальних правопорушень пов'язаних з систематичним домашнім насильством	285
Куньо Р. В. Роль міжнародних організацій в контексті забезпечення миру: теоретико-прикладні аспекти	288
Міхєєв М. В. Актуальні шляхи адаптації до стандартів ЄС адміністративних проваджень України як засіб гарантування прав, свобод і законних інтересів громадян	289
Осадчий М. Л. Роль морських портів у забезпеченні міжнародної безпеки: співпраця України з союзниками	291
Рибенко А. А. Роль міжнародних організацій у підтриманні миру: ефективність у запобіганні та вирішенні військових конфліктів	294
Степанченко О. М. Зброя масового знищення як виклик національній безпеці	295
Василенко М. М. Роль міжнародних організацій і міжнародних об'єднань у розбудові миру та мирному врегулюванні військових конфліктів	298
Галуза А. О. The role of international organizations and international associations in peacebuilding and the peaceful regulation of military conflicts	300
Кубасова О. А. Поняття і основні принципи правонаступництва в міжнародному праві	301
Лисенко Б. О., Сатиров А. М. Сучасні виклики для міжнародних миротворчих місій	303
Магла М. Г. Відповідальність держав у міжнародному праві	305

Мінченко Є. В. Main areas of Interpol's work in Ukraine	306
Омельчук І. С. Право збройних конфліктів	308
Петриченко Б. І. Теоретико-практичні аспекти превентивної дипломатії: ефективність інструментів попередження конфліктів в сучасному світі	309
Різванова К. Є. Поняття та юридична природа міжнародних договорів	311
Свистун І. Г. Поняття та юридична природа міжнародних договорів	313
Силка Є. В., Сойко О. В. Роль міжнародних організацій і міжнародних об'єднань у розбудові миру та мирному врегулюванні військових конфліктів	314
Солодуха І. П. Інтеграція України в європейський простір безпеки: адаптація стандартів прикордонного контролю	316
Телятнікова А. Р. Вплив Китаю на безпекову архітектуру Азійсько-Тихоокеанського регіону: військові ініціативи та стратегічні виклики	318
Шишкіна А. Д. Вплив міжнародних організацій на процес мирного врегулювання військових конфліктів	321
Яровий О. Ю. Відповідальність у міжнародному праві	323
 ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ЯК ПРИНЦИП СУСПІЛЬНОГО ЖИТТЯ ТА ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
Грицай І. О. Суспільні трансформації в умовах воєнного стану: гендерний вимір	325
Добробог Л. М. Право, гендер та національні традиції в умовах воєнного стану	327
Кравець В. П., Кікінежді О. М. Strategies of gender education in contemporary conditions	329
Логвиненко Б. О., Гришко І. О. Досягнення гендерного паритету в діяльності поліції: італійський досвід та вітчизняні реалії	332
М'ячин В. Г., Рудь І. Г. Стамбульська конвенція як інструмент боротьби з гендерно зумовленим насильством в умовах війни	334
Трубавіна І. М. Про проект курсу «Гендерночутливе і недискримінаційне спілкування» (в системі Міністерства оборони України)	336

Ярошевська Т. В. Гендерна рівність під час повномасштабного вторгнення росії в Україну	337
Мердова О. М. Комплексне інтегрування гендерних перспектив у діяльність закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання	340
Попов М. П. Аналіз гендерної політики у сфері національної безпеки України	343
Солдатенко О. А. Проблеми забезпечення гендерної рівності в умовах війни	346
Бачинська Н. В. В. Стратегія гендерної інклюзії в освіті та науці: як створити рівні можливості для всіх	348
Мислива О. О. Гендерна рівність і діджиталізація: сучасні інструменти національної безпеки	349
Оганісян Ц. В. Роль гендерної політики у протидії насильству в силах безпеки і оборони: виклики та можливості	352
Петрушин Д. В. Гендерний підхід у фізичній підготовці майбутніх поліцейських: виклики, можливості та перспективи"	354
Харченко Т. М. Національна безпека та гендерна рівність: теоретичні аспекти	355
Шинкаренко І. О. Трансформація гендерних стереотипів за часів повномасштабного вторгнення на територію України	357
Біліченко В. В. Гендерна рівність у контексті освіти та доступу до знань без дискримінації	359
Гіденко Є. С. Стамбульська конвенція як ефективний механізм забезпечення гендерного паритету в Україні	360
Декусар Г. Г. The influence of the ratification of the Istanbul Convention on the mechanism of gender equality ensuring under marital law in Ukraine	362
Завістовський О. Д., Тінін Д. Г., Поливанюк В. Д. Гендерна складова соціального забезпечення батька-військовослужбовця/правоохоронця, як захисника Батьківщини в умовах воєнного стану: проблеми та перспективи	364
Іщенко Т. В. Gender parity in European Union authorities	366
Мітченко К. В. Гендерний аспект психологічної зрілості поліцейського: проблеми та перспективи в умовах війни	368

Нікітіна І. П. Gender equality in education: global trends and Ukrainian context	370
Пожидаєв М. Ю. Особливості гендерної рівності на заняттях з фізичної культури	372
Порохнявий А. В. Перспектива гендерно-орієнтованих тренувальних програм для підвищення фізичної витривалості	374
Чоботько І. І. Роль жінок-ветеранок у захисті України та їхній внесок у постконфліктне відновлення	376
Микуленко М. В. Інтеграція гендерної складової в міграційну політику ЄС: пошук науково обґрунтованих підходів	377
Каспрук О. В. Соціальна відповідальність компаній з виробництва цементу у забезпеченні гендерної рівності	380
Байбарза Д. В. Вплив ратифікації Стамбульської конвенції на законодавство та політику України у сфері гендерної рівності під час воєнного стану	382
Ведмеденко М. П. Gender problems and prospects in various areas of public life	383
Голобородько Д. В. Забезпечення гендерної рівності в умовах діючого правового режиму воєнного стану	385
Дерев'яга Д. Ю., Сичевський Ю. О. Вплив ратифікації Стамбульської конвенції на механізм забезпечення гендерної рівності в умовах воєнного стану в Україні	387
Куліш А. В. Гендерні особливості переживання стресу в умовах війни	389
Лобода А. С. Гендерні аспекти в службово-бойовій діяльності: виклики та перспективи інтеграції жінок у силові структури	391
Немонова Л. Х. Врахування гендерних особливостей у процесі професійного самовизначення молоді	392
Піскова О. С. Особистісні передумови професійної самореалізації жінок в період війни в контексті національної безпеки	394
Хмель М. В. Вплив ратифікації Стамбульської конвенції на механізм забезпечення гендерної рівності в умовах воєнного стану в Україні	396
Чорний А. А., Тінін Д. Г. Стамбульська конвенція в дії: як війна змінює підхід до гендерної рівності в Україні	398

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Помаза-Пономаренко А. Л., Тарадуда Д. В.

Стратегічні напрямки забезпечення громадської безпеки
та цивільного захисту в Україні 400

Coşkun T.

Coercive measures of influence applied to persons who have committed
domestic violence for the legislation of Turkey 402

Богуславський М. Г.

Участь підрозділів Національної поліції України в проведенні
окремих заходів під час дії воєнного стану 404

Валєєв Р. Г.

Злісна непокора законним розпорядженням поліцейського
під час комендантської години: аналіз судової практики 405

Дрок І. С.

Реінтеграція ветеранів як невід'ємна складова безпеки громади 408

Дуліна О. В.

Адміністративно-правове регулювання діяльності
Національної поліції у сфері безпеки об'єктів критичної інфраструктури 411

Іняхін В. Є.

Особливості діяльності підрозділів Національної поліції у зв'язку
із внесенням змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення
та інших законів України в результаті ратифікації Стамбульської конвенції 411

Коба М. М.

Превенція та профілактика правопорушень у Збройних Силах України:
теоретичні підходи та практичні аспекти в умовах воєнного стану 415

Коба О. В.

Застосування фото- та відеозйомки під час несення служби
військовослужбовцями Національної гвардії України
в умовах правового режиму воєнного стану 417

Казначєєв Д. Г.

Актуальні питання взаємодії Національної поліції України
та засобів масової інформації 419

Миронюк С. А.

Використання безпілотних літальних апаратів
Національною поліцією України в умовах правового режиму
воєнного стану та після закінчення повномасштабного вторгнення 420

Молчанов Р. Ю.

Відповідальність за невиконання законних вимог
посадових осіб податкових органів у сфері адміністративного права:
поняття та ключові характеристики 422

Пісоцька К. О.

Аналіз практики судових рішень щодо притягнення осіб до адміністративної
відповідальності за ст. 173⁷ КУпАП – сексуальне домагання 423

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Аліна ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО
завідувач науково-дослідної лабораторії
з дослідження проблем управління
у сфері цивільного захисту
Національного університету
цивільного захисту України
(м. Харків, Україна),
доктор наук з державного управління,
старший дослідник

Дмитро ТАРАДУДА
доцент кафедри ліквідації наслідків
надзвичайних ситуацій
Львівського державного університету
безпеки життєдіяльності
(м. Львів, Україна),
кандидат технічних наук, доцент

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ

У червні 2021 р. для громадського обговорення Міністерством внутрішніх справ України було представлено Стратегію громадської безпеки та цивільного захисту [5]. Водночас вимога щодо розробки та реалізації цього стратегічного документа була визначена ще у 2018 р. в Законі України «Про національну безпеку України» [1-3; 5]. З того часу минуло 7 років, але відповідна стратегія так і не схвалена указом Президента України. Згідно з Планом роботи Міністерства внутрішніх справ України (далі – МВС України) на 2025 рік одним із напрямів його нормотворчої діяльності є подання на розгляд глави нашої держави відповідної Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту, що має підвищити систему безпеки в Україні.

Слід відзначити, що аналіз положень пропонованого проєкту Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту дає підстави окреслити перспективи її оновлення з урахуванням вимог часу та суспільства, які суттєво відрізняються від тих, що були на момент розробки даного проєкту. Отже, вважаємо за доцільне зупинитись на їх розгляді.

З погляду розробників цієї стратегії, її впровадження має відбуватись у декількох напрямках, що повинні враховувати низку пріоритетних національних інтересів у сфері громадської безпеки та цивільного захисту, а саме:

- утвердження конституційного імперативу щодо розгляду людини, її життя і здоров'я, честі й гідності, недоторканності та безпеки як найвищої соціальної цінності в Україні;
- розбудову України як безпечної держави, де визнається та діє принцип верховенства права, держава захищає громадян і суспільство;
- послідовну реалізацію системних підходів у сфері громадської безпеки та цивільного захисту;
- інтеграцію України в європейський та євроатлантичний безпековий простір [6].

Розгляд вищенаведених напрямів дозволяє визнати їх декларативними і такими, що потребують доопрацювання, насамперед, у частині конкретизації ознак конструкції «безпечна держава». Дана теза висловлена з огляду на законодавчу вимогу щодо важливості забезпечення розвитку України як соціальної, правової та демократичної держави [2-3]. Власне, вже у першій статті Конституції України визначається догмат цих векторів її функціонування та розвитку. Проте в Основному законі відсутнє формулювання «безпечна держава». На наше переконання, розмитість меж у визначенні сутності терміноконструкції

«безпечна держава» може зумовити різнобічні підходи до її характеристики. В Основному законі є вимога щодо гарантування кожному права на безпечне для життя і здоров'я, довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди. Однак це різні речі: «право на безпечне життя» і «безпечна держава», адже мова йде про порівняння «можливості, що закріплюється в правовому полі та надається людині» і «функціонування держави як соціального утворення, що виникає внаслідок розвитку суспільства та відзначається наявністю низки ознак, однією з яких є наявність правової бази». На цій підставі можемо наполягати на необхідності коригування формулювань положень проекту Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту, які мають відповідати формально та змістовно вимогам, що висуваються до подібного виду правових документів.

Схожа ситуація спостерігається й з іншими термінами, визначеними розробниками проекту Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту, що (терміни) потребують уточнення, наприклад: «природна безпека», «зневіра населення», «невпевненість у майбутньому» (п. 8), «серйозні перешкоди для нормального функціонування соціально значимої інфраструктури» (пп. 6 п. 9) [6]. Указані терміни відрізняються значною суб'єктивністю і можуть бути інтерпретовані по-різному, адже для однієї людини якась перешкода буде суттєвою, а для іншої – ні.

Крім того, неоднозначними в трактуванні є загрози, визначені в проекті Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту [6]. На наш погляд, застосований її авторами підхід до визначення загроз є однобічним, оскільки серед них найбільш небезпечними насамперед визнано комплекс криміногенних загроз та пов'язаних з ними факторів. Крізь усе дослідження червоною лінією проходить авторська гіпотеза щодо важливості використання системного та синергетичного підходів до розробки та впровадження Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту. Вони дозволяють окреслити комплекс загроз такій безпеці, а також заходів, необхідних для їх нейтралізації та попередження. При цьому слід зважати на той факт, що будь-які загрози можуть трансформуватись у небезпеки та кризові явища, а тому система реагування на них має відзначатись адаптивністю, що забезпечує, зокрема, синергетичний підхід [1]. З огляду на це наполягаємо на важливості визначення більш ширшого спектра загроз у сфері громадської безпеки та цивільного захисту України, адже в країні діє правовий режим воєнного стану, що зумовлений повномасштабною агресією рф. Таким чином, аналізований проект Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту (у 2021 р.) не врахував подій, що розвивались після 24.02.2022. У цьому контексті необхідним є оновлення вищевказаного проекту стратегії [6] в напрямі його доопрацювання в частині застосування системного та синергетичного підходів. На нашу думку, важливим також є застосування цих підходів щодо визначення не тільки загроз громадській безпеці, а й заходів, необхідних для їх прогнозування та нейтралізації. До речі, автори проекту хоча вказують у ньому, що системний підхід є необхідним для зміцнення громадської безпеки й удосконалення цивільного захисту, проте не впроваджують методи, що становлять базис такого підходу (п. 20) [6]. Отже, загрози та заходи реагування, визначені в сучасному проекті стратегії, які стосуються гібридної війни, потребують розширення, адже вона набула масштабності та відзначається збільшенням кількості саме воєнних загроз проти України [7].

На завершення зауважимо, що розробники підкреслили в п. 16 тезу, що вплив зазначених факторів посилюється наявними недоліками правового регулювання [6]. Зауваження, дійсно, є слушним, але виникає логічне запитання, чому роками не вирішуються глобальні проблеми, пов'язані з недосконалістю правового забезпечення у сфері гарантування громадської безпеки та цивільного захисту, хоча все має виникати, розвиватись і припиняти своє існування в межах правового поля. Проте маємо ситуацію, за якої відсутня надважлива Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту в Україні, тобто той стратегічний документ, що окреслює механізм забезпечення такої безпеки. Зважаючи на це, уважаємо за доцільне акцентувати, що оновлений проект Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту повинен містити чіткий механізм її реалізації і включати мету, принципи, суб'єктів, загрози, заходи, ресурсне забезпечення тощо [3-4], тобто все те, чого немає наразі в пропонуваному МВС України проекті. Крім того, переконані, що він має передбачати зміщення акцентів у бік забезпечення цивільного захисту, а не тільки зменшення впливу криміногенних факторів. У цьому контексті варто вказати на важливість визначення у Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту України відповідних до вимог часу та суспільства сценаріїв:

- 1) сприятливого;
- 2) помірно загрозливого;

- 3) небезпечно загрозового;
- 4) критично загрозового.

1. Домбровська С. М., Помаза-Пономаренко А. Л., Порока С. Г., Семілетов О. С. Напрямки розвитку державного управління у сфері охорони громадського порядку: монографія. Харків : НУЦЗУ, 2024. 272 с.
2. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>.
3. Помаза-Пономаренко А. Л. Національна безпека. *Законодавство України*: монографія. Харків : НУЦЗУ, 2018. 168 с.
4. Помаза-Пономаренко А. Л. Стратегія як засіб стабільного розвитку України. *International Scientific Journal*. 2015. № 7. С. 12-15.
5. Рубан А. В. Розвиток державної політики щодо забезпечення національної безпеки. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: Державне управління*. 2019. № 1. С. 60-64. URL: http://repositc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/9017/1/Zb%D1%96rnik%20NUCZU_2019_1%20%2810%29_%20NEW-60-64.pdf.
6. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України затверджено від 29.06.2021 р. *Міністерство внутрішніх справ України*. URL : <https://mvs.gov.ua/ministry/normativna-baza-mvs/proekti-normativnix-aktiv/strategiya-gromadskoyi-bezpeki-ta-civilnogo-zaxistu-ukrayini-zatverdzeno-vid-29062021>.
7. Pomaza-Ponomarenko, A., Taraduda, D., Leonenko, N., Poroka, S., & Sukhachov, M. (2024). Ensuring the safety of citizens in times of war: aspects of the organization of civil defense. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*, 14(1), 216-220.

Taştan COŞKUN

Professor of Institute of Forensic Sciences
Doctor of Law , Professor
(National Police Academy
of the Turkish Republic, Ankara, Turkey)

COERCIVE MEASURES OF INFLUENCE APPLIED TO PERSONS WHO HAVE COMMITTED DOMESTIC VIOLENCE FOR THE LEGISLATION OF TURKEY

An analysis of foreign legislation shows that in most developed countries in Europe, perpetrator's removal is an effective coercive measure to influence the perpetrator of domestic violence. Thus, the Law of Germany from January 1, 2002 «About Protection against Domestic Violence», by a person who committed domestic violence by a decision of an authorized police officer, temporarily evicts (expelled) his family for 10 days [1], at the same time, this measure is temporary and only by court order it is possible to apply such special measures as entry barring to house (apartment), the inability to stay near it is closer to the distance determined by the court; restricting contact with children, women, or other victims of domestic violence; ban on communication, correspondence with victims for a certain period. The Law of France from 4 April 2006 «About Prevention Strengthening and Punishment of Domestic Violence against underage person» stipulates that specialized courts operating in the system of courts of general jurisdiction may make rulings that ensure the safety of victims of domestic violence (temporary elimination of the abuser, placement of the victim of violence in specialized institutions - boarding houses, clinics where they are provided with medical and psychological care, etc.) [8, p. 45]. According to the Law of Poland «About Combating Family Crimes» from 2010, aggressor's expulsion from the place of cohabitation with the victim is provided if there is a danger to the victim [2, p. 213; 3, p. 115].

The experience of the Turkish Republic, one of the first countries in the European space that were update and bring into force the domestic violence legislation in line with the Convention on Human Rights, is a positive and requiring implementation of the national legal doctrine of preventing and combating domestic violence, and it is no accident, for it was on May 11, 2011, that the Council of Europe Convention on the Prevention and Combat of Violence against Women and Domestic Violence was signed in Istanbul, and on March 12, 2012, Turkey became the first 46 countries and the European Union (including Ukraine) have acceded to the country that has ratified the Convention to date [4]. In order to implement this Convention, a Domestic Violence Law was adopted in Turkey in 2012, which stipulates that, similarly to the law of Ukraine, a perpetrator may be banned from approaching the victim and his / her place of residence (stay) for one months with the possibility of extending this period for a longer period at the request of the victim (family member) or at the request of the police. The peculiarity of this measure is that the court of the offender is obliged to wear a